

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Odvolanie podané 15. mája 2019: Ralph Pethke proti rozsudku Všeobecného súdu (štvrtá komora) z 15. mája 2019 vo veci T-169/17, Ralph Pethke/Amt der Europäischen Union für geistiges Eigentum

(Vec C-382/19 P)

(2019/C 337/02)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Ralph Pethke (v zastúpení: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo

Návrhy odvolateľa

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 5. marca 2019 vo veci T-169/17,
- zrušil rozhodnutie výkonného riaditeľa Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo PERS-AFFECT 16-134 a uložil povinnosť nahradiť majetkovú a nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným preradením do nižšej platovej triedy,
- subsidiárne zrušil rozsudok a vrátil vec Všeobecnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Toto odvolanie bolo podané proti rozsudku Všeobecného súdu, ktorým sa zamietá žaloba podaná odvolateľom proti rozhodnutiu výkonného riaditeľa Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo PERS-AFFECT 16-134 o preradení.

Odvolateľ na podporu svojho odvolania uvádza tieto odvolacie dôvody:

1. Porušenie článku 7 služobného poriadku (!) a článku 36 Štatútu Súdneho dvora

Žalobca uvádza, že Všeobecný súd z právneho hľadiska nesprávne uplatnil článok 7 Služobného poriadku. Preradenie do nižšej platovej triedy z miesta vedúceho sekcie oddelenia na pracovné miesto úradníka bez perspektívy služobného rastu, a to bez akéhokoľvek postupu hodnotenia alebo disciplinárneho konania, ktoré chránia žalobcove práva, nie je oprávneným preradením na iné pracovné miesto, ale neoprávneným preradením do nižšej platovej triedy. Zmena služobného poriadku z roku 2014 viedla len k zmene, ktorá pre vedúcich sekcie znamenala len lepšiu perspektívu prípadného povýšenia po dosiahnutí platovej triedy AD 12. Menovací orgán nemôže jednostranne odobrať toto virtuálne právo bez postupu hodnotenia alebo primeraného disciplinárneho konania. Od roku 2014 už nie je *de lege* možné pracovné miesta vedúceho sekcie a pracovné miesto bežného úradníka považovať bez možnosti povýšenia za rovnocenné.

Okrem toho Všeobecný súd cituje vydanú judikatúru týkajúcu sa preradenia na iné pracovné miesto podľa článku 7 služobného poriadku, ale vyvodil z nej nesprávne dôsledky.

Napokon Všeobecný súd sa údajne z právneho a procesného hľadiska dopustil nesprávneho posúdenia, keď v plnom rozsahu nerozhodol o druhom žalobnom dôvode založenom na neoprávnenom preradení do nižšej platovej triedy žalobcu, ku ktorému došlo 10. októbra 2016 bez súbežného zaradenia do novej funkcie. Nejde konkrétne o preradenie na nové pracovné miesto v zmysle článku 7 Služobného poriadku úradníkov (body 49 až 106 rozsudku).

2. Skreslenie skutkového stavu

Všeobecný súd nezakladal napadnutý rozsudok len na skutkových okolnostiach, ktoré vyplývali iba z dokumentov v spise, ktoré mu boli predložené, ale aj na iných skutočnostiach, ktoré nevplývali z dokumentov v spise, ktoré mu boli predložené.

V prejednávanej veci Všeobecný súd zjavne vôbec neposúdil dôkazy. Pri posudzovaní dôkazov Všeobecný súd mal posúdiť hodnovernosť vyhlásení odporcu v dovolacom konaní.

Navyše posúdenie, ktoré obhajuje Všeobecný súd, aktov odvolateľa v súvislosti s jeho povinnosťou oznámiť neoprávnené opatrenia, zbavuje článku 21a ods. 1 a článku 22 Služobného poriadku úradníkov akéhokoľvek praktického významu.

3. Nezákonné posúdenie výhrady založenej na povinnosti starostlivosti a výhrady založenej na psychickom obťažovaní a článku 36 Služobného poriadku úradníkov

Všeobecný súd zamietol výhradu založenú na psychickom obťažovaní vznesenú voči opatreniam, ktoré výkonný riaditeľ prijal 10. októbra 2016 a 17. októbra 2016 v rozpore s platným právom. Porušenie povinnosti starostlivosti a obvinenie zo psychického obťažovania sa neoddeliteľne spája s neoprávneným rozhodnutím o preradení do nižšej platovej triedy a o preradení na iné pracovné miesto, ktoré bolo prijaté v období medzi 10. októbrom 2016 a 17. októbrom 2016. V rozpore s tým čo tvrdí Všeobecný súd, psychické obťažovanie nijakým spôsobom nepredpokladá podľa článku 12a ods. 3 Služobného poriadku úradníkov „stret postojov“. Všeobecný súd navyše nerozhodol o porušení povinnosti starostlivosti, čo viedlo k zneucteniu dosiahnutých pracovných úspechov odvolateľa pri jeho preradení.

(¹) Služobný poriadok úradníkov Európskej únie stanovuje nariadenie Rady (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 z 29. februára 1968, ktorým sa ustanovuje Služobný poriadok úradníkov a podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskych spoločenstiev (Ú. v. ES L 56, 1968, s. 1; Mim. vyd. 01/002, s. 5), zmenené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 1023/2013 z 22. októbra 2013 (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 15).

Odvolanie podané 12. júna 2019: Stephan Fleig proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 2. apríla 2019 vo veci T-492/17, Stephan Fleig/Európska služba pre vonkajšiu činnosť

(Vec C-446/19 P)

(2019/C 337/03)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Stephan Fleig (v zastúpení: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Európska služba pre vonkajšiu činnosť (ESVČ)

Návrhy odvolateľa

Odvolateľ navrhuje, aby Súdny dvor

— v celom rozsahu zrušil rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie (prvá komora) z 2. apríla 2019 vo veci T-492/17,